

Î N C H E I E R E

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Mihail Silvestru, în interesele Svetlanei Moțpan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Svetlana Moțpan împotriva Întreprinderii de Stat „Camera Înregistrării de Stat ” cu privire la anularea ordinului de sancționare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de avocatul Mihail Silvestru, în interesele Svetlanei Moțpan cu menținerea hotărârii Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 06 septembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 01 septembrie 2015, reclamanta Svetlana Moțpan s-a adresat în instanță cu cererea de chemare în judecată împotriva ÎS „Camera Înregistrării de Stat” cu privire la anularea ordinului de sancționare nr. 156-p din 03 iulie 2015.

În motivarea acțiunii a invocat că, a fost angajată la ÎS „Camera Înregistrării de Stat” și a activat în calitate de Șef al Oficiului Teritorial Bălți, începând cu 27 iulie 1997. Timp de 17 ani de activitate în calitate de registrator de stat, apoi șef al Oficiului Teritorial, a respectat întotdeauna disciplina muncii și programul zilnic, a îndeplinit toate obligațiunile funcționale cu bună-credință.

Menționează că, la 20 iulie 2015 i s-a adus la cunoștință Ordinul nr. 156-p din 03 iulie 2015, emis de președintele ÎS „Camera înregistrării de Stat”, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare „pentru încălcarea prevederilor art. 16, art. 28 al Legii nr. 913/2000, art. 4, art. 33 din Legea nr. 220/2007, pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 926/2002, pct. 18 din Ordinul Ministerului Justiției cu nr. 95 din 28 februarie 2008, pct. 3 al Ordinului cu nr. 195-p din 12 septembrie 2014, precum și prevederile pct. 10 și pct. 14 din Regulamentul OT Bălți al Camerei Înregistrării de Stat, aprobat de Consiliul de administrație al ÎS „Camera înregistrării de Stat”, procesul verbal nr. 1 din 06 februarie 2009 și pct. III, lit. t) din fișa postului, aprobată de Președintele ÎS „Camera înregistrării de Stat”.

Reclamanta consideră ordinul nr. 156-p din 03 iulie 2015 ca fiind neîntemeiat și nu ar fi bazat pe careva probe, ca emis fără a se constata de facto

careva încălcări disciplinare, cu încălcarea procedurii, fără careva temeieri de abateri disciplinare pentru care ar putea fi sancționată, fapt ce contravine art. 210 Codul Muncii.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 06 septembrie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Moțpan împotriva ÎS „Camera Înregistrării de Stat” cu privire la anularea ordinului de sancționare, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 12 septembrie 2016 avocatul Mihail Silvestru, acționând în interesele Svetlanei Moțpan a declarat apel împotriva acesteia, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral în sensul declarat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017 s-a respins apelul declarat de avocatul Mihail Silvestru, în interesele Svetlanei Moțpan cu menținerea hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 06 septembrie 2016.

La 09 martie 2017, Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei (f.d. 253, Vol. I).

La 30 martie 2017, avocatul Mihail Silvestru, în interesele Svetlanei Moțpan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 30 martie 2017, în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată la 09 martie 2017, iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării.

Recurentul în motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece au fost aplicate eronat normele de drept material.

Susține că, instanțele de judecată și-au depășit limitele la examinarea prezentei cauze, în cazul în care instanța a fost investită cu examinarea de anulare a ordinului de sancționare, iar instanțele sau expus asupra încălcării de înregistrare a unei întreprinderi.

Mai mult, a indicat că materialele cauzei cert denotă că în acțiunile recurente nu sunt prezente careva abateri disciplinare și sancțiunea a fost aplicat după o perioadă de două luni de la constatare, fapt care contravine prevederilor art. 209 Codul muncii.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data

primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 18 aprilie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa ÎS „Camera Înregistrării de Stat” cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 17 mai 2017, ÎS „Camera Înregistrării de Stat” a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care și-a exprimat dezacordul vis-a-vis de recursul înaintat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, avocatul Mihail Silvestru, în interesele Svetlanei Moțpan în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o

instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Mihail Silvestru, în interesele Svetlanei Moțpan, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de avocatul Mihail Silvestru, în interesele Svetlanei Moțpan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas